

P7_TA(2014)0126

A nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem

Az Európai Parlament 2014. február 25-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a nők elleni erőszakról (2013/2004(INL))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 225. cikkére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. és 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak 23., 24. és 25. cikkére,
- tekintettel „A női nemi szervi csonkítás elleni küzdelemről az EU-ban” című, 2009. március 24-i állásfoglalására¹ és a női nemi szervek megcsonkításának felszámolásáról szóló, 2012. június 14-i állásfoglalására²,
- tekintettel a „Mondj nemet a nők elleni erőszakra” kampányról szóló 2009. április 22-i nyilatkozatára³,
- tekintettel a 2009. november 26-i, a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló állásfoglalására⁴,
- tekintettel a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló, 2011. április 5-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának a nőkkel és leányokkal szembeni erőszak minden formájának kiküszöbölésével és megelőzésével foglalkozó 57. ülészakáról szóló, 2013. február 6-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel „Az asszonygyilkosságokról (feminicídiumokról) Közép-Amerikában és Mexikóban és az Európai Unió szerepéről az e jelenség elleni küzdelemben” című, 2007. október 11-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló, 2010 és 2015 közötti időszakra vonatkozó, 2010. szeptember 21-én előterjesztett bizottsági stratégiára,
- tekintettel a stockholmi program végrehajtásáról szóló bizottsági cselekvési tervre (COM(2010)0171),

¹ HL C 117. E, 2010.5.6., 52. o.

² HL C 332. E, 2013.11.15., 87. o.

³ HL C 184. E, 2010.7.8., 131. o.

⁴ HL C 285. E, 2010.10.21., 53. o.

⁵ HL C 296. E, 2012.10.2., 26. o.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0045.

⁷ HL C 227. E, 2008.9.4., 140. o.

- tekintettel a „Jogok, egyenlőség és polgárság 2014–2020” programra,
- tekintettel a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Tanácsnak „A nők elleni erőszak felszámolása az Európai Unióban” című, 2010. március 8-i következtetéseire,
- tekintettel a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A nők ellen irányuló családon belüli erőszak felszámolása” című, 2012. szeptember 18-i véleményére²,
- tekintettel a nők és lányok elleni erőszakról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és az ellene való küzdelemről szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, az ENSZ Közgyűlése által 1979. december 18-án elfogadott 34/180. számú határozat 11. cikke (1) bekezdésének d) pontjára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete jogi eszközeire az emberi jogok, különösen a nők jogai terén, mint például az ENSZ Alapokmánya, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya, a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmánya, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciós kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezmény, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyve, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetések elleni egyezmény, a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi genfi egyezmény és a visszaküldés tilalma, valamint a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény,
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszakról szóló ENSZ-dokumentumokra, például az 1993. június 25-i bécsi nyilatkozat és cselekvési program, amit az emberi jogi világkonferencia fogadott el (A/CONF. 157/23), valamint a nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló 1993. december 20-i nyilatkozat (A/RES/48/104),
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszak felszámolására irányuló bűnmegelőzésről és büntető intézkedésekről szóló, 1997. december 12-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/52/86), a becsület nevében a nők ellen elkövetett bűncselekmények felszámolásáról szóló, 2002. december 18-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/57/179), a nők ellen elkövetett családon belüli erőszak felszámolásáról szóló,

¹ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

² HL C 351., 2012.11.15., 21. o.

2003. december 22-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/58/147), valamint az ENSZ-közgyűlésnek a női nemi szervek megcsonkításának felszámolására irányuló globális erőfeszítések fokozásáról szóló, 2013. március 5-i határozatára (A/RES/67/146),

- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztossága különelőadójának a nőkkel szembeni erőszakra szóló jelentéseire, illetve a nőkkel szembeni megkülönböztetés felszámolásával foglalkozó bizottság 19. számú általános ajánlására (1992, 11. ülészak),
 - tekintettel az 1995. szeptember 15-én Pekingben, a Nők Negyedik Világkonferenciáján elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra, továbbá a pekingi cselekvési platform nyomán követéséről szóló 2000. május 18-i¹, a Nők Negyedik Világkonferenciája cselekvési platformjának (Peking + 10) nyomán követéséről szóló 2005. március 10-i², valamint a „Peking +15 – az ENSZ cselekvési platformja a nemek közötti egyenlőségért” című, 2010. február 25-i³ parlamenti állásfoglalásokra,
 - tekintettel a nők elleni erőszak minden formájának megszüntetésére irányuló erőfeszítések fokozásáról szóló, 2006. december 19-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/61/143) és az ENSZ Biztonsági Tanácsa nőkről, békéről és biztonságról szóló 1325. és 1820. sz. határozataira,
 - tekintettel a Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottság a nők és lányok elleni erőszak valamennyi formájának felszámolásáról és megelőzéséről szóló 57. ülésének következtetéseire,
 - tekintettel az ENSZ különleges előadója, Rashida Manjoo nők elleni erőszakra, annak okairól és következményeiről szóló, 2012. május 16-i jelentésére,
 - tekintettel az időskorra vonatkozó madridi cselekvési terv 5. cikkére,
 - tekintettel az európai hozzáadott érték értékelésére⁴,
 - tekintettel eljárási szabályzata 42. és 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A7-0075/2014),
- A. mivel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelv⁵ értelmében nemi alapú erőszaknak a személy ellen nemi, nemi identitása vagy annak kifejezése miatt irányuló erőszak, vagy az olyan erőszak minősül, amely aránytalanul nagy számban egy adott nemhez tartozó személyek ellen irányul; mivel a nemi alapú erőszak

¹ HL C 59., 2001.2.23., 258. o.

² HL C 320. E, 2005.12.15., 247. o.

³ HL C 348. E, 2010.12.21., 11. o.

⁴ PE 504.467.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 315., 2012.11.14., 57. o.).

következménye az áldozat által elszenvedett fizikai, szexuális, érzelmi vagy pszichológiai károsodás vagy gazdasági hátrány lehet, továbbá a diszkrimináció egyik formája, valamint az áldozat alapvető szabadságainak megsértése, és magában foglalja a hozzátartozók közötti erőszakot, a szexuális erőszakot (beleértve az erőszakos közösülést, a szemérem elleni erőszakot és a szexuális zaklatást), az emberkereskedelmet, a rabszolgaságot és az olyan káros gyakorlatok különböző formáit, mint a kényszerházasság, a nők nemi szerveinek megcsonkítása, valamint az úgynevezett „becsületbeli” bűncselekmények.

- B. mivel a nemi alapú erőszak áldozatai és elkövetői bármely életkori, iskolázottsági, jövedelmi vagy társadalmi csoportból kikerülhetnek, és az erőszak e fajtája összefügg a hatalom férfiak és nők közötti egyenlőtlen elosztásával, és a társadalmunkban meglévő sztereotípiákon alapuló elképzelésekkel és magatartásokkal, amelyek ellen a lehető legkorábbi szakaszban meg kell kezdeni a küzdelmet a szemléletváltás érdekében;
- C. mivel a férjek/volt férjek és partnerek/volt partnerek egyre többféle formában követnek el erőszakot a nők ellen, és mivel ezek az esetek egyes országokban egyre több áldozatot követelnek és egyre súlyosabb – akár halálos – következményekkel járnak, illetve a statisztikák azt mutatják, hogy az összes halálos áldozaton belül egyre nagyobb arányú a nők száma;
- D. mivel egyes országok statisztikai felmérései azt mutatják, hogy bár az emberölések száma nem nőtt, az összes áldozaton belül a nők száma emelkedett, ami megerősíti a nők elleni erőszak növekedésének tényét;
- E. mivel a mélyszegénység növeli az erőszak és a kizsákmányolás egyéb formáinak kockázatát, amelyek gátolják a nők teljes körű részvételét az élet minden területén és a nemek közötti egyenlőség megvalósulását;
- F. mivel a nők függetlenségének, valamint a gazdasági és szociális életben való részvételének növelése lehetővé teszi a nemi alapú erőszaknak való kitettségük csökkentését;
- G. mivel a közösségi oldalak egyre terjedő használata kapcsán új sztereotípiák, a diszkrimináció és az erőszak új formái alakultak ki, többek között a szexuális visszaélés céljából történő elcsábítás, amely főképp serdülőkorúak ellen irányul;
- H. mivel a fiatalabb generáció körében is tovább élnek a nemi szerepekkel kapcsolatos szexista attitűdök; társaik és a társadalom többi része továbbra is az erőszak áldozatául esett fiatal nőket hibáztatja, és megbélyegzi őket;
- I. mivel az erőszak minden férfi, nő vagy gyermek számára traumatikus élmény, de a nemi alapú erőszakot elsősorban férfiak követik el nők és lányok ellen – mindez tükrözi és hangsúlyozza a nők és a férfiak közötti egyenlőtlenségeket, és veszélyezteti az áldozatok egészségét, emberi méltóságát, biztonságát és függetlenségét;
- J. mivel azt a gyermeket, aki közeli hozzátartozó elleni erőszakos cselekmény szemtanúja volt, figyelembe kell venni és róla gondoskodni kell a szükségszerű pszichológiai kezelés és jóléti rendelkezések értelmében, továbbá mivel annak a gyermeknek az esetében, aki erőszakos cselekmény szemtanúja volt, nagy a kockázat

az érzelmi és kapcsolatteremtési zavarok jelentkezésének;

- K. mivel a nemi alapú erőszak női áldozatai és gyermekeik gyakran különleges támogatást és védelmet igényelnek, az ilyen erőszakkal kapcsolatos másodlagos és ismételt áldozattá válás, megfélemlítés és megtorlás nagy kockázata miatt;
- L. mivel az erőszakos cselekményeket átélő nőknek és gyermekeknek speciális menedékhelyekre van szükség, ahol megfelelő egészségügyi szolgáltatásokat, jogi segítséget és pszichológiai tanácsadást és terápiát biztosítanak számukra; mivel a tagállamoknak megfelelően kell finanszírozni a női menedékhelyeket;
- M. mivel a férfiak által nők ellen elkövetett erőszak megváltoztatja a nők társadalomban betöltött szerepét és önrendelkezését az egészségük, a foglalkoztatáshoz és oktatáshoz való hozzáférésük, a társas és kulturális tevékenységekben való részvételük, gazdasági függetlenségük, a közéletben és a politikai életben, valamint a döntéshozásban való részvételük, és a férfiakkal való kapcsolataik, valamint saját önbecsülésük tekintetében;
- N. mivel a nők elleni erőszak mély testi és lelki sebeket okozhat, károsíthatja a nők és lányok egészségét, beleértve reprodukív és szexuális egészségüket, és bizonyos esetekben halált okozhat, amelyet feminicídiumnak is neveznek;
- O. mivel nagyon fiatal kortól kezdve szükség van az oktatásra és a szakképzésre a nőkkel szembeni erőszak és általában a nemi alapú erőszak leküzdéséhez, mivel ez fejleszti a fiatalok ahhoz szükséges készségeit, hogy társaikkal a nemre való tekintet nélkül tisztelettel bánjanak és tudatában legyenek az egyenlőség alapelveinek;
- P. mivel a nők elleni erőszak egyre elfogadhatatlanabb formákat ölt, beleértve a nők bevonását a szexuális kizsákmányolás céljából nőkereskedelem megszervezésével foglalkozó csoportokba;
- Q. mivel a nők elleni erőszakkal kapcsolatos vizsgálatok becslései alapján az európai nők egyötöde-egynegyede szenvedett már el felnőttkorában legalább egyszer fizikai erőszakot, és több mint egytizedüket ért szexuális erőszak, amely során fizikai erőt alkalmaztak¹;
- R. mivel az európai hozzáadott érték értékelése alapján a nőkkel szembeni nemi alapú erőszak éves költsége hozzávetőleg 228 milliárd EUR-t tett ki az EU-ban (az uniós GDP 1,8%-a), amelyből évi 45 milliárd EUR-t költöttek köz- és állami szolgáltatásokra, a kiesett gazdasági termelés pedig 24 milliárd EUR-t tesz ki;
- S. mivel az Alapjogi Ügynökség 2013 márciusában kiadta a nőkkel szembeni erőszakkal foglalkozó európai felmérésének néhány előzetes eredményét, amelyekből – többek között – a következők derülnek ki: a nem a partnere által elkövetett legsúlyosabb erőszakos cselekményt követően ötből négy nő nem fordult semmilyen szolgálathoz, például egészségügyi, szociális szolgálathoz vagy az áldozatok támogatásával foglalkozó szolgálathoz; azok a nők, akik segítséget vettek igénybe, leginkább orvoshoz fordultak, ami nyomatékosítja, hogy biztosítani kell, hogy az egészségügyi

¹ Az Európa Tanács nők elleni erőszakkal – ezenbelül a családon belüli erőszakkal – foglalkozó munkacsoportjának (EG-TFV) záró tevékenységi jelentése, 2008. szeptember.

szakemberek kezelni tudják az erőszak áldozataul esettek szükségleteit; ötből két nő nem volt tisztában a családon belüli erőszak esetén a nők védelmét célzó jogszabályokkal vagy politikai kezdeményezésekkel, és a nők fele nem tudott semmilyen megelőző jogszabályról vagy kezdeményezésről;

- T. mivel a nemek közötti egyenlőség 2010–2015 közötti időszakra vonatkozó stratégiájában a Bizottság hangsúlyozza, hogy a nemi alapú erőszak az egyik olyan kulcsfontosságú probléma, amelyet a nemek közötti valódi egyenlőség megteremtése érdekében meg kell oldani;
- U. mivel a Lisszaboni Szerződésben meghatározott jogi keret új lehetőségeket biztosít az uniós szintű büntető igazságszolgáltatási politika területén a fokozott együttműködés kialakításához, lehetővé téve az intézmények és a tagállamok számára, hogy biztos alapokon dolgozzanak együtt, és kialakítva a nők elleni erőszak valamennyi formájának és a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetésnek a felszámolását célzó közös uniós jogi kultúrát, amely tiszteletben tartja a nemzeti jogi rendszereket és hagyományokat, anélkül hogy helyettesítené azokat;
- V. mivel a hatékony megelőzési stratégiának fontos összetevője a tudatosság növelése és a mozgósítás, többek között a média és a közösségi média útján is;
- W. mivel egyetlen intézkedés nem képes megszüntetni a nők elleni erőszakot, de az infrastrukturális, jogi, igazságügyi, végrehajtási, kulturális, oktatási, szociális, egészségügyi és szolgáltatáshoz kapcsolódó egyéb intézkedések kombinációja jelentős mértékben növelheti a tudatosságot, illetve csökkentheti az erőszakot és annak következményeit;
- X. mivel a nőkkel szemben elkövetett erőszak elleni küzdelmet szolgáló minden intézkedés mögött hat, egymástól elválaszthatatlan célkitűzést húzódik meg: a szakpolitika, a megelőzés, a védelem, a büntetőeljárás, a gondoskodás és a partnerség;
- Y. mivel fontos fokozni a fellépést azon iparág ellen, amely a fiatal lányokat és nőket szexuális tárgyának tekinti;
- Z. mivel a tagállamokban érvényesülő, többek között a bűncselekmények meghatározása, a jogszabályok hatálya tekintetében különböző szakpolitikák és jogi szabályozás miatt az Unióban a nőket nem védik egyenlően a férfiak által elkövetett erőszakos cselekményekkel szemben, ezért kiszolgáltatottak az ilyen erőszaknak;
- AA. mivel az olyan tényezők miatt, mint például a faj, az etnikum, a vallás vagy meggyőződés, az egészség, a családi állapot, a lakhatás, a migrációs jogállás, az életkor, a fogyatékoság, az osztály, a nemi irányultság és a nemi azonosság, a nőknek egyedi igényeik lehetnek és kiszolgáltatottabbak lehetnek a többszörös megkülönböztetésnek;
- AB. mivel lélektani, gazdasági, társadalmi és kulturális tényezőket is felölelő összetett és sokféle okból kifolyólag, továbbá néha az abba vetett bizalom hiánya miatt, hogy a rendőrség, az igazságszolgáltatás, valamint a szociális és egészségügyi szolgálatok képesek számukra konkrét segítséget nyújtani, a nők gyakran nem tesznek feljelentést az ellenük elkövetett nemi alapú erőszakos cselekményekről; mivel néhány esetben a hatóságok a nemi alapú erőszakot családi problémának tekintik, amelyet

következésképp a család szintjén lehet megoldani;

- AC. mivel a reprodukív egészséggel kapcsolatos politikát kell e vita középpontjába állítani;
- AD. mivel a nők ellen az Unión belül elkövetett erőszak valós mértékének megismeréséhez, valamint hatékony szakpolitikai lépések kidolgozásához alapvető fontosságú az összevethető, lebontott, minőségi és mennyiségi, a probléma valamennyi aspektusára kiterjedő adatok gyűjtése;
- AE. mivel az Európai Parlament 2012. december 12-én elutasította a bűnözéssel szembeni biztonságra vonatkozó európai statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatot¹, és hangsúlyozta, hogy továbbra is szükség van egy olyan új uniós jogalkotási javaslatra, amely összefüggő rendszert alakít ki a nők elleni erőszakra vonatkozó statisztikák összegyűjtéséhez a tagállamokban, és mivel 2012. decemberi következtetéseiben a Tanács felszólított az adatgyűjtés javítására, valamint a nőkkel szembeni erőszak valamennyi formájára vonatkozó összehasonlítható, megbízható és rendszeresen frissített adatok terjesztésére, nemzeti és uniós szinten egyaránt;
- AF. mivel a női nemi szervek megcsönkítésát nemzetközi szinten az emberi jogok megsértéseként, a lányok és nők kínzásának egyik formájaként ismerik el, és a nemek között mélyen gyökerező egyenlőtlenséget tükrözi; mivel a női nemi szervek megcsönkítése a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés szélsőséges formájának minősül, szinte mindig kiskorúakon hajtják végre és sérti a gyermekek jogait;
- AG. mivel a prostitúciót a nők elleni erőszak egyik formájának tekinthető a fizikai és mentális egészségre kifejtett hatásai miatt, különösen a kényszerített prostitúció és a prostitúció céljából folytatott nőkereskedelem esetén;
- AH. mivel az Európai Unió határain belül egyre inkább erősödik a főképp fiatal lányokat érintő becsületbeli gyilkosságok veszélyes trendje;
- AI. mivel az idősekkel szembeni rossz bánásmódot nemzetközi szinten az idősebb nők emberi jogai megsértéseként ismerik el, és mivel valamennyi uniós országban meg kell előzni az idősekkel szembeni rossz bánásmódot és küzdeni kell az ellen;
- AJ. mivel nők és lányok elleni erőszokról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló iránymutatások, valamint az uniós emberi jogi stratégiai keret és cselekvési terv nők nemi alapú erőszakkal szembeni védelmével foglalkozó külön fejezetének elfogadásával az EU kinyilvánította azt az egyértelmű politikai szándékot, hogy a nők jogainak kérdését prioritásként kezelje, és e téren hosszú távra szóló fellépést tegyen; mivel az emberi jogi politikák belső és külső dimenziói közötti összhang vizsgálata esetenként eltérésekre mutat rá a szavak és a tettek között;
- AK. mivel az Amnesty International és a Bizottság jelentései szerint a női nemi szervek megcsönkítése nők és lányok százezreit érinti Európában, ennek kapcsán gyakran emlegetnek 500 000 áldozatot; mivel a tagállami jogi rendelkezések közötti eltéréseket

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0494.

kihhasználva az EU-ban kialakult az a jelenség, hogy a női nemi szervek megcsonkítását más országokban végeztetik el;

- AL. mivel továbbra is szükség van az EU harmadik országokkal való együttműködésére annak érdekében, hogy felszámolják a női nemi szervek megcsonkításának erőszakos gyakorlatát; mivel azoknak a tagállamoknak és harmadik országoknak, amelyekben a női nemi szervek megcsonkítása a nemzeti jogszabályok szerint büntetendő, feltétlenül alkalmazniuk kell ezeket a jogszabályokat;
1. kéri, hogy a Bizottság az EUMSZ 84. cikke alapján 2014 végéig nyújtson be javaslatot, amely intézkedéseket állapít meg a nők és a lányok elleni erőszak megelőzése területén megvalósuló tagállami fellépés előmozdítására és támogatására, az alábbi mellékletben meghatározott részletes ajánlásokat követve;
 2. felkéri a Bizottságot arra, hogy az európai statisztikákról szóló rendelethez nyújtson be egy felülvizsgált javaslatot, amely a nőkkel szemben elkövetett erőszakos bűncselekményekkel foglalkozna, és amelyben a nemi alapú erőszakról szóló tagállami statisztikák összegyűjtésére szolgáló koherens rendszer is szerepelne;
 3. felkéri a Tanácsot arra, hogy aktiválja az áthidaló klauzulát, azaz fogadjon el egyhangú határozatot arról, hogy a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak (és a nemi alapú erőszak egyéb formái) is az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében felsorolt bűncselekmények közé tartozik;
 4. felkéri a Bizottságot arra, ösztönözze a tagállami megerősítéseket, és indítsa el az arra irányuló eljárást, hogy a nőkkel szembeni erőszakról szóló Isztambuli Egyezményből származó hatások és hozzáadott érték értékelését követően az EU csatlakozzon a szóban forgó egyezményhez;
 5. felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő az EU egészére kiterjedő stratégiát, valamint egy cselekvési tervet a nők és lányok elleni erőszak leküzdésére, a Stockholmi Programot végrehajtó 2010. évi cselekvési tervben foglaltaknak megfelelően a nők személyi sérthetlensége, egyenlősége (az EUSZ 2. cikke) és jóléte (az EUSZ 3. cikkének (1) bekezdése) kézzel fogható és hatékony védelmének céljából a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben, és ezek keretében fordítson különös figyelmet arra, hogy megismertesse a nőkkel saját jogait, valamint tudatosítsa a férfiakban és a fiúkban (már a legfiatalabb kortól) a nők fizikai és lelki sérthetlensége tiszteletben tartásának szükségességét, hogy ily módon lehetővé váljon az erőszak megelőzése, és hangsúlyozza, hogy olyan megfelelő képzést kell biztosítani a rendőrség és az igazságszolgáltatás számára, amely lehetővé teszi a nemi alapú erőszak sajátos kihívásainak megismerését, továbbá ösztönözze a tagállamokat, hogy nyújtsanak segítséget az áldozatok számára az életük újbóli felépítésével kapcsolatos terveik meghatározásához és önbizalmuk visszanyeréséhez, hogy ne kerüljenek ismét kiszolgáltatott vagy függő helyzetbe; a stratégiának különösen figyelembe kell vennie a sérülékeny csoportokat, például az időseket, a fogyatékossgal élőköt, a bevándorlókat és az LMBT (leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű) közösséghez tartozókat; valamint az erőszakos cselekményeknél tanúként jelen lévő gyermekek támogatása és áldozatként való kezelése érdekében is intézkedéseket kell tartalmaznia;
 6. felhívja a Bizottságot, hogy a nőkkel szembeni erőszak felszámolására irányuló

eredményes stratégia előkészítése és megvalósítása érdekében mozdítsa elő a tagállamok és a nőjogi nem kormányzati szervezetek és egyéb szervezetek közötti együttműködést;

7. ösztönzi a Bizottságot, hogy tegye meg az első lépéseket a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak európai megfigyelőközpontja létrehozása érdekében, a meglévő intézményi struktúrákra alapozva (Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete, EIGE) és a nők és lányok elleni erőszakkal foglalkozó uniós koordinátor vezetésével;
8. sürgeti a Bizottságot, hogy az elkövetkező három év során hirdesse meg a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak elleni küzdelem európai évét, hogy felhívja a polgárok és valamennyi politikus figyelmét is erre az összes tagállamot érintő kiterjedt problémára, azzal a céllal, hogy világos cselekvési tervet dolgozzanak ki a nőkkel szembeni erőszak felszámolása érdekében;
9. kéri a tagállamokat, hogy lépjenek fel a becsületbeli gyilkosságokkal szemben oly módon, hogy oktatást és menedékhelyeket biztosítsanak a lehetséges áldozatoknak, továbbá indítsanak tudatosságnövelő kampányokat, amelyek felhívják a figyelmet az emberi jogi visszaélések szélsőséges formájára és a becsületbeli gyilkosságok által okozott tragikus halálesetek számára;
10. kéri a tagállamokat és az érintett feleket, hogy a Bizottsággal együttműködésben támogassák a nők elleni erőszak leküzdésére irányuló uniós programokról és az általuk nyújtott finanszírozási lehetőségekről szóló információk terjesztését;
11. megerősíti, hogy az ajánlások tiszteletben tartják az alapvető jogokat és a szubszidiaritás, valamint az arányosság elvét;
12. úgy véli, hogy a kért javaslat pénzügyi vonatkozásait az uniós költségvetés III. szakaszából kell fedezni (a javaslat tárgyával kapcsolatos, meglévő költségvetési sorral való kiegészítő jelleg teljes körű biztosítása mellett);
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a kísérő, részletes ajánlásokat a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének (EIGE).

A KÉRT JAVASLAT TARTALMÁRA VONATKOZÓ RÉSZLETES AJÁNLÁSOK

1. ajánlás az elfogadandó rendelet célkitűzéséről és hatályáról

A rendelet célja, hogy intézkedéseket állapítson meg a nemi alapú erőszak megelőzése terén megvalósuló tagállami fellépés előmozdítására és támogatására.

Nemi alapú erőszaknak (amint azt a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv is megfogalmazta) a személy ellen neme, nemi identitása vagy annak kifejezése miatt irányuló erőszak, vagy az olyan erőszak minősül, amely aránytalanul nagy számban egy adott nemhez tartozó személyek ellen irányul. A nemi alapú erőszak következménye az áldozat által elszenvedett fizikai, szexuális, érzelmi vagy pszichológiai károsodás vagy gazdasági hátrány lehet, és magában foglalhatja a hozzátartozók közötti erőszakot, a szexuális erőszakot (beleértve az erőszakos közösülést, a szemérem elleni erőszakot és a szexuális zaklatást), az emberkereskedelmet, a rabszolgaságot és az olyan káros gyakorlatok különböző formáit, mint a kényszerházasság, a nők nemi szerveinek megcsonkítása, valamint az úgynevezett becsületbeli bűncselekmények.

2. ajánlás a megelőző és a leküzdésre irányuló intézkedésekről

A tagállamoknak számos intézkedést kell kidolgozniuk a nők és lányok elleni, nemi alapú erőszak megelőzésére és leküzdésére. Az intézkedéseknek különösen a következőkre kell irányulniuk:

- éves átfogó stratégiák és programok kialakítása, végrehajtása és értékelése, ideértve azokat a közoktatási programokat, valamint a tanároknak és a szabadidős ágazatban tevékenykedő szakembereknek szóló képzéseket, amelyek célja, hogy megszüntessék azokat az akadályokat, amelyek miatt a nők és lányok nem élhetnek maradéktalanul jogaikkal és szabadságaikkal erőszaktól mentesen, továbbá célja a társadalmi és kulturális szemlélet gyökeres megváltoztatása;
- kutatások végzése a nemi alapú erőszakról, ezenbelül az erőszak okairól és indítékairól, továbbá adatok gyűjtése és elemzése, eközben törekedve a nemi alapú erőszak nyilvántartásba vételének szabványosítására az összegyűjtött adatok összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében;
- képzés szervezése a nemi alapú erőszak eseteivel várhatóan kapcsolatba kerülő – többek között a bűnüldözés, a szociális védelem, a gyermekjólét (az áldozatok vagy az erőszakos cselekmények tanúi számára) és az egészségügy terén és a vészhelyzeti központokban tevékenykedő – tisztviselők és szakemberek számára, hogy segítsék őket az ilyen esetek felderítésében, azonosításában és megfelelő kezelésében, különös figyelmet fordítva az áldozatok szükségleteire és jogaira;
- szakismeretek, tapasztalatok, információk és bevált gyakorlatok cseréje az európai bűnmegelőzési hálózat (EUCPN) keretében;

- tudatosító kampányok – többek között kifejezetten férfiaknak szóló kampányok – végrehajtása, nem kormányzati szervekkel, egyesületekkel, a médiával és más érdekeltekkel konzultálva és adott esetben együttműködve;
- ingyenesen hívható, szakemberekkel működtetett országos segélyvonalak létrehozása – amennyiben még nincs ilyen – és támogatása;
- különleges menedékhelyek (a nők számára nyújtott azonnali segítség, és a biztonságos és az erőgyűjtést segítő hely értelmében egyaránt) rendelkezésre állásának biztosítása, illetve a menedékhelyek eszközökkel és megfelelően képzett személyzettel való ellátása, 10 000 lakos után legalább 1 nőnek helyet biztosítva.
- a női nem kormányzati szervek, valamint a nők és lányok elleni, nemi alapú erőszak megakadályozása érdekében tevékenykedő civil társadalom támogatásának biztosítása;

3. ajánlás a nemzeti előadókról vagy ezzel egyenértékű mechanizmusokról

E rendelet hatálybalépésétől számított egy éven belül a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket a nemzeti előadók kijelölésére vagy az azzal egyenértékű mechanizmusok létrehozására. Az ilyen mechanizmusok feladatai közé kell tartoznia a nemi alapú erőszakra jellemző tendenciák értékelésének, a nemi alapú erőszak leküzdésére nemzeti és helyi szinten tett intézkedések eredményei mérésének, a statisztikai adatok gyűjtésének, valamint a Bizottságnak és az Európai Parlament illetékes bizottságainak szóló éves jelentéstételnek.

4. ajánlás a nőkkel szembeni erőszak elleni uniós stratégia koordinálásáról

A nőkkel szembeni erőszak elleni összehangolt és összevont uniós stratégiához való hozzájárulás érdekében a tagállamoknak továbbítaniuk kell a Bizottságnak a 3. ajánlásban említett információkat.

5. ajánlás a jelentéstételről

A Bizottság az e rendelet hatálybalépését követő évtől kezdve minden év december 31-éig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben hozták meg az e rendelet szerinti intézkedéseket.

A jelentésnek tartalmaznia kell a megtett intézkedéseket, és ki kell emelnie a bevált gyakorlatokat.

6. ajánlás egy civil társadalmi fórum létrehozásáról

A Bizottság szoros párbeszédet folytat a nemi alapú erőszak elleni küzdelem területén fellépő helyi, regionális, nemzeti, európai vagy nemzetközi szintű érintett civil társadalmi szervezetekkel és illetékes szervekkel, és e célból civil társadalmi fórumot hoz létre.

A fórum megteremti az információcsere és az ismeretek megosztásának mechanizmusát. Biztosítja az uniós intézmények és az érintett érdekeltek közötti szoros párbeszédet.

A fórumban az első bekezdés szerinti érintett érdekelt felek vehetnek részt. A fórum évente egyszer ülésezik.

7. ajánlás a pénzügyi támogatásról

A rendeletnek létre kell hoznia a pénzügyi támogatás forrását a 3. ajánlásban felsorolt fellépésekre vonatkozó uniós költségvetés (III. szakasz) keretei között.